

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **P. K.**, zastoupeného Mgr. Romanem Havlínem, bytem Otakarova 789, Liberec, adresa pro doručování: P. O. BOX 13, Dobruška, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem Horova 17, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2009, č. j. 1071/09-1500-602525, o zastavení odvolacího řízení, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 1. 2010, č. j. 31 Ca 26/2009 - 83,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2009, č. j. 1071/09-1500-602525. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Finančního úřadu v Dobrušce (dále jen „správce daně“) ze dne 7. 11. 2008, č. j. 33756/08/254930/8750, kterým správce daně zastavil řízení o odvolání podaném proti dodatečnému platebnímu výměru, a to z důvodu nevyhovění výzvě k doplnění náležitostí odvolání dle § 48 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“).

Stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje důvody dle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Neztotožňuje se se závěry krajského soudu ohledně běhu lhůty

k doplnění náležitostí odvolání a jejího prodlužování, avšak sám konstatuje, že krajský soud zcela respektoval právní názor vyslovený Nejvyšším správním soudem, v plném rozsahu převzatý do odůvodnění nyní napadeného rozhodnutí.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplynulo, že krajský soud již dříve v předmětné právní věci rozhodoval, a to rozsudkem ze dne 23. 6. 2009, č. j. 31 Ca 26/2009 - 25, kterým napadené rozhodnutí žalovaného zrušil. Ke kasační stížnosti žalovaného byl uvedený rozsudek krajského soudu zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2009, č. j. 9 Afs 101/2009 - 52, a věc byla krajskému soudu vrácena k dalšímu řízení.

V odůvodnění svého rozhodnutí Nejvyšší správní soud vyslovil pro krajský soud závazný právní názor vztahující se k posouzení náležitostí odvolání, odstraňování vad odvolání a možnosti prodloužení lhůty k doplnění náležitostí odvolání dle příslušných ustanovení zákona o správě daní a poplatků. Nejvyšší správní soud přitom dospěl k závěru, že stěžovatel ani v prodloužené lhůtě své odvolání nedoplnil, a proto správce daně nepochybil, pokud řízení o odvolání z důvodu nevyhovění výzvě k doplnění náležitostí odvolání zastavil.

Krajský soud, vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem, znovu přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V odůvodnění napadeného rozhodnutí krajský soud vycházel z argumentace obsažené ve shora uvedeném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy bylo jeho původní rozhodnutí zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Vázanost právním názorem Nejvyššího správního soudu vyplývá z ustanovení § 110 odst. 3 s. ř. s. a znamená povinnost krajského soudu, jehož rozhodnutí bylo zrušeno, respektovat v novém rozhodnutí právní názor vyslovený Nejvyšším správním soudem ve zrušujícím rozhodnutí. V případě opakované kasační stížnosti směřující proti novému rozhodnutí krajského soudu lze toliko namítat, že se tento soud závazným názorem Nejvyššího správního soudu neřídil. Uvedené závěry korespondují také s dosavadní judikaturou zdejšího soudu, který ve svém rozhodnutí ze dne 8. 4. 2005, č. j. 7 Azs 338/2004 - 106, dostupném na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz), k této otázce uvedl: „Pokud se stěžovatel v kasační stížnosti podané proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem, dovolává stížních důvodů v předchozí kasační stížnosti již jednou uplatněných a Nejvyšším správním soudem věcně přezkoumaných, je kasační stížnost v této části nepřipustná podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s.“

Z výše uvedeného vyplývá, že smyslem ustanovení § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je zamezit opakovanému přezkumu těch věcí, v nichž Nejvyšší správní soud již jednou svůj právní názor na výklad práva závazný pro soud nižšího stupně vyslovil, a to v situaci, kdy se soud prvního stupně vysloveným právním názorem řídil, jako tomu bylo v právě projednávané věci. Podrobení rozhodnutí krajského soudu opětovnému přezkumu v rámci řízení o kasační stížnosti by tak bylo nadbytečným a postrádajícím smysl.

V nyní posuzované věci byla Nejvyššímu správnímu soudu předložena kasační stížnost podaná prvním z účastníků předcházejícího řízení (žalobcem), jehož žaloba byla krajským soudem zamítnuta rozsudkem, v němž respektoval právní závěry Nejvyššího správního soudu vyjádřené v předchozím rozhodnutí. V kasační stížnosti stěžovatel nesouhlasí se závěry krajského soudu a namítá nesprávné právní posouzení věci, avšak sám připouští, že krajský soud ve svém rozhodnutí zcela respektoval právní názor vyslovený Nejvyšším správním soudem. Za dané procesní situace tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. nepřípustná.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh (zde kasační stížnost), je-li podle tohoto zákona nepřípustný. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nepřípustnou odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2010

Mgr. Daniela Zemanová  
předsedkyně senátu